

[Hagen Hagensen]

I øvrigt er der en række andre undtagelser, bl. a. gående ud på, at man gerne må tage erhvervslån og også gerne må få lån i ejendommen, hvis man indfrier et andet tinglyst pant, når dette samtidig aflyses. Men så skal der ikke blot en erklæring til, der skal også en bekræftelse på erklæringen afgivet af et pengeinstitut. Her vil jeg gerne stille et spørgsmål til den højtærede minister: skal det være lovstof, der står i bemærkningerne? Der forudsættes det, at pengeinstituttet i forbindelse med den bekræftelse, det skal give, indhenter fornyet dokumentation, og for så vidt angår erhvervslån vil det ikke være tilstrækkeligt, at pengeinstituttet alene bekræfter låntagerens oplysning om, hvad han skal bruge pengene til, men man skal have fornøden dokumentation for det formål, som låneren har, hvis man ikke er i besiddelse af det ved almindeligt kundeforhold. Ja men hvad i alverden skal man da gøre, hvis man ikke benytter et pengeinstitut til at få bekræftelse på de ting? Betyder det så, at man slet ikke kan gøre noget som helst? Hvad har man dog ment med dette?

Vort tinglysningsvæsen har i mere end 50 år været kendt og anerkendt for sin enkelhed og troværdighed. Det prøver man nu at røkke ved. Ved enkelheden, hvis nogle pantebrev skal udskilles som noget, der ikke må tinglyses, og ved troværdigheden, hvis der vedtages en lov med tilbagevirkende kraft. Retsbeskyttelsen er jo knyttet til tinglysningen. Det kunne være fristende for mig – det skal jeg afstå fra her – at gennemgå tinglysningslovens bestemmelser, men der er ingen tvivl om, at de pantebrev, der blev leveret ind i mandags, også skal lyses til tinge, det skal de, medmindre andet er bestemt i denne lov, står der, og det er den gældende tinglysningslov. Så kan man sprælle, lige så meget man vil, men det er en kendsgerning, at sådan er loven.

Så må jeg sige til den socialdemokratiske ordfører, der lidt flot siger, at vi kan henholde os til den juridiske ekspertise, der er givet os, nemlig justitsministerens lovkontor: hvorfor skulle vi dog det? Det er ikke en ekspertise, der er givet os, det er ministerens ekspertise. Jeg tror, det er nok så klogt at lytte til de kyndige jurister, der har sagt, at dette ikke kan lade sig gøre.

Må jeg blot sige, at den retssikkerhed og den retsbevidsthed, der har været omkring

tinglysningsloven, må man ikke krænke på nogen måde, og dette vil gå ud over den troværdighed, der er, og som fortsat skal være gældende. Det er et indgreb i ejendomsretten, hvis man gennemfører disse ting, og hvad skal man i øvrigt – må jeg spørge om det også? – gøre i de tilfælde, hvor der er meddelt en indeståelse for, som det ofte gøres fra sagførerside og fra anden side, at pantebrev skal komme til betaling, når de er lyst uden retsanmærkninger?

Jeg synes, der er mange, mange grunde til at sige noget om denne lovgivning, der betyder, at den ikke bør gennemføres, men jeg skal sluttelig bare sige, at den er i øvrigt gennemhullet som en si i form af de omgælder, der kan finde sted. Den drejer sig kun om aftaler, ikke om andet. Kendsgerningen er den, at man ikke bør vedtage en lov, der er så uklar, og som ødelægger et godt system.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet vil ligesom de tidligere ordførere meget kraftigt advare regeringen imod at gennemføre dette lovforslag. Vi vil ikke kun gøre det, fordi vi har juridiske betæneligheder. De er blevet fremført fra anden side, og dem må vi selvfølgelig få klarlagt i udvalget, og jeg vil som den konservative ordfører også nok sige, at det var en meget flot bemærkning, der kom fra den socialdemokratiske ordfører, da han sagde, at når justitsministeriets lovkontor sagde god for en ting, kunne alle andre eksperter bare klappe i. Den tiltro til justitsministeriets lovkontor har jeg ikke. Jeg vil meget gerne lytte også til andre eksperter, og det synes jeg også socialdemokratiet skulle have gjort, inden man fremsatte et forslag, der er så uigennemtænkt som dette.

Men der er også nogle helt principielle grunde til, at jeg vil advare imod, at man gennemfører det. Socialdemokratiet har været et af de partier, som hele tiden har talt om, at vi må se at komme det grå pengemarked til livs, og alligevel vil man gennemføre en foranstaltning, der medfører, at det grå pengemarked bliver kulsort. Jeg regnede ikke med, at det var på den måde, socialdemokratiet ville komme det grå pengemarked til livs.

Det er helt klart, at de mennesker, som er i nød – og det er dem, socialdemokratiet plejer at sige de vil beskytte – er dem, dette går